

Γ'. Βουλγαρόφωνα ἀμιγῆ πα-
τριαρχικά χωρία ἤτοι ἀναγνωρί-
ζοντα μόνον τὴν Ἱερ. Μητρόπολιν

32. Καβακλῆ
33. Βίσιεν
34. Μελνικίτζ
35. Χριστιὰν Καμήλα
36. Χομόνδος
37. Ὁρλιακο
38. Ράβνα
39. Μέργεν
40. Ἀπιδιές

Σημ. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς
χωρίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω χωρία
ἀναγνωρίζουσιν τὴν Ἱ. Μητρόπολιν.

Ἐν Σερβίαις, τῇ 13 Ἰουλίου
1915.

Ὁ Σεβρῶν Ἀπόστολος.

III. Българогласни несмѣсени
патриаршески села, т. е. такива,
които признаватъ само светата
митрополия:

32. Кавакли
33. Вишенъ
34. Мелникичъ
35. Долна Камила
36. Хомондосъ
37. Орлякъ
38. Равна
39. Мерянь
40. Апия

Бележка. Следъ завзеването
на страната отъ гръцката войска,
всички горепоменати села при-
знаватъ светата митрополия.

Сѣръ, 13 юлий 1915

Апостолъ,
Сѣрски митрополитъ.

На 29 октомврий 1915 г. сѣрската митрополия замо-
лила сѣрската префектура да събере владишките недобори
отъ нѣкои български села за годинитѣ 1913 и 1914. Въ тоя
списъкъ личатъ още четири български села, непоменати въ
първия списъкъ, именно:

41. Карлῆ Киоῖ	41. Карли-кьой
42. Κακράσκα	42. Какараска
43. Νεόλιανη	43. Неволяни
44. Ἀλήμπτη Киоῖ	44. Али-бей-кьой.

И тъй, гръцката духовна властъ признава въ два списъка,
че Сѣрската епархия се е състояла въ 1915 година отъ 44
български села, говорещи български, отъ които 8 сж разполо-
жени западно отъ долна Струма и 36 източно отъ сжщата рѣка.

Що се отнася до гръцкитѣ села на изтокъ отъ Струма,
тѣ сж на брой само 5, именно: Везниково, Довища, Топо-
ляни и Сармусакли, отъ които ни едно не носи елинско
название. За тия села срв. следващия гръцки официаленъ
документъ.

Въ 1908 г. въ Турция бѣ обявена свобода (хуриетъ)
и въведено парламентарно управление. Българитѣ отъ юго-